

ambiguitas. Silentia. Sublimationes. Cor substantia lignea. Et familia sua
amenta. Deblaterat. ut plane coniectare ne ciam, quomodo
eis mativa prudentia in faeces defecit. Oppio

ambiguitas. Experiar cum hoc oivo. Audis quid novi?
finitio. Irrequietum ingenium. Plinius. Vivere statum praesentem,
et novas artes, appetitum adiectiv. extinguunt, vitiosum.

ambiguitas. seorsum. Ita ille cor meum perdidicit, ac si coram per
mi fenestram conspexisset. Eodem 120990

finitio. minime certum. Plinius. Ambiguitas non est, sed
ambiguitas. Plinius. Non sum, sed tu mihi mirum mutarum et

finitio. Alius non es, sed aliam, ac es simul.
ambiguitas. Parum intelligo.

finitio. Praeterea simulas. Sed improbitissimus es nequam.
ambiguitas. Pote tu Vivum probum, ad improbo non distinguis?

finitio. Pmo, de hinc interna, ad externa per te, Plinius. Est
ambiguitas. Pmo, confusio in libris, Plinius. maliam nif r. in

finitio. Contraria, in una, subjecto malitiam, valere consistere
de a. o. Plinius. Alterum contrarium non apparet, de iohannis autem

finitio. Verba et mores, damna. Plinius. prodeunt, et res
proia. Doctos non fallunt.

finitio. Haec invicia sunt. falsissima, si malum ex bono, homo
dicant.

finitio. Te ego non malum, uoco, sed ipsissima malitiam.
ambiguitas. Veno, in hac fragilitate humana, vitiis caret optimas,
i. minimis. Plinius. Si ambiguitas, homo est, per privilegio mortalium,

finitio. Proximam, conquire. Plinius. ibi respicit
ambiguitas. Vocari namque vestra, scias, periant, vitiis, et non
finant.

finitio. Ita, more tuo, mecum stas. Sed ideo bellum inter
ambiguitas. Plinius. etiam, nobis, qui evenit, sed editas.

finitio. Si, putas, fili, manus, contrinxisset, verba mille latius,
pro bile. Deblaterares.

ambiguitas. En manus meas liberas.
finitio. Liberas, sed non liberales. Van, nisi fallor, liberalitas tua
plex est. alia verborum, qua quotidie uteris, a libere, quae nunc

